

Paraules per al Kevin

Crònica d'una família que viu en una antiga oficina bancària

Jesús Martínez

Tú no puedes volver atrás /
porque la vida ya te empuja /
como un aullido interminable.

No fan por els llops que udolen interminablement. Els gossos també udolen quan les ambulàncies fan sonar les sirenes. Són llops bons.

Els versos de dalt pertanyen al poeta José Agustín Goytisolo. Els va escriure per la seva filla, en *Palabras para Julia*, el 1979. Més tard els posaria música (guitarra i veu) el cantautor Paco Ibáñez, entre d'altres.

Si avui visqués José Agustín, li dedicaria un poemari a un nen que no és el seu fill, però com si ho fos. Es diu Kevin (pseudònim). Va néixer el 8 de febrer de 2019. Ja es té dempeus.

Kevin és l'únic nen de Barcelona que ha nascut en un banc.

Amb objectivitat, va néixer a l'Hospital de la Maternitat. En qualsevol cas, a les poques hores, ja era a casa seva: l'antiga seu de la sucursal de Catalunya Banc, banc en tota regla (lucrar-se és la seva màxima finalitat) encara que es vengués com a caixa d'estalvis, Catalunya Caixa-Caixa Catalunya (les caixes promouen l'estalvi, per això van acabar desapareixent, perquè els estalvis de les famílies se'ls van quedar els consellers executius, abans d'aquell rescat bancari d'infaust record).

El 2011, Banco Bilbao Vizcaya Argentaria («Volem, més que mai, estar amb tu i ajudar-te») va comprar Catalunya Banc o com es digués («Els problemes de diners sempre tenen solució»). El lema que van usar per fer palesa l'operació: «Sumar múltiplica».

Kevin viu a l'antiga oficina número 0636 de Catalunya Banc, al carrer Mare de Déu de Port, 415, cantonada amb el carrer Minería, a La Marina.

El banc va tancar poc abans de ser ocupat, el 2015.

Els pares de Kevin es van establir, al

► Els veïns Duvan Camilo i la seva parella Erika a les antigues oficines de Catalunya Banc al carrer Mare de Déu de Port, 415, a La Marina.

C

CRÒNICA

maig de 2019, en el que va ser una entitat bancària.

Els pares es diuen Duvan Camilo (Bogotà, 1991) i Erika (Bogotà, 1995). Van

“Vivir en estas condiciones no nos gusta, queremos tener derecho a pagar, por eso necesitamos un alquiler que realmente podamos asumir”

arribar a Barcelona, amb visat de turistes, el 2017. Fugien d'una situació econòmica molt pitjor que la viscuda a Espanya per la crisi de 2008. També fugien de la violència,

que va parella a la manca de subsistència.

Parla Duvan: «Acá ya vivía una docena de personas, algunos mala gente, delincuentes, volados. Nosotros nos instalamos en una habitación al fondo, tirados sobre un colchón los tres. Fue algo duro».

Els tres són Duvan, la seva parella, Erika, i el seu primer fill, Gustavo (pseudònim), nascut el 2011.

Gustavo estudia a l'Escola Jaume I, a Sants. No vol convidar a cap amigueta perquè li fa vergonya.

Mesos abans, en els inicis de la seva aventura barcelonina, havien llogat una habitació (de tres per quatre metres) al carrer Burgos, per la qual pagaven uns tres-cents euros. Un amic els va dir: «Jo tinc l'opció d'un banc».

El 2015, Caixa Banc va tancar el local.

Continua a les pàgines 4 i 5 ►

bar **Iberia** restaurant

Les nostres especialitats:
Bocallà
Fricandó
Cap i pota
Callos

Esmorzars de forquilla
Menú
El vermut de sempre
Dinars
Particulars i empreses

El menjar de sempre **cuinat** amb el millors productes de qualitat!

Mare de Déu de Port, 217 08038 Barcelona Tel: 666 553 888 - 666 561 525

f iberiabr i iberiabarrestaurante

PERSIAUTO MB Motor & Blinds

Especialistas en:
- Instalación y reparación de persianas
- Persianas Gradhermetic
- Aluminio
- Mosquiteras
- Toldos
- Motorización de persianas y puertas de local comercial o tiendas

info@persiauto.com
www.persiauto.com

Telf: 935196060 C/ del Foc, 114 08038 Barcelona

L'altra cara de les ocupacions

El grup acusat de delinquir que havia ocupat el pis de Mare de Déu de Port, 96, ja ha marxat

Redacció

De moment es desconeixen els motius pels quals el grup hauria abandonat el pis. Hi ha indicis d'una negociació amb la immobiliària, qui els hauria pagat per marxar-ne, però aquesta informació no ha estat confirmada ni per la immobiliària ni pels veïns, que s'han negat a parlar-ne.

Tot això després d'una escalada de la tensió amb el veïnat que va anar pujant fins la nit del 24 de juny quan el grup va protagonitzar una batussa descomunal. El cas es va reportar a la Guàrdia Urbana i als Mossos però no van poder fer-los fora. Arran de la picabaralla els veïns van organitzar una concentració, convocada per les xarxes socials, divendres 26 de juny, a les 19 hores al mateix bloc 96 del carrer Mare de Déu de Port, enfront del camp de l'Ibèria.

L'ús de la K o la C serveix per distingir dues realitats dins del fenomen de l'ocupació de vivendes. Una, la de les famílies desesperades i sense cap altra possibilitat que okupar un pis buit on refugiar-se, generalment de propietats de bancs, fons voltors o grans immobiliàries, és el cas que descriu Jesús Martínez sota aquestes línies...

Okupes.

I l'altra, la de bandes de delinqüents que han trobat en la protecció que fa la llei als més vulnerables, un forat per aprofitar-se'n. **Okupes.** Són bandes que es mouen per la ciutat, coneixen els forats legals i han fet de les ocupacions el seu *modus vivendi*. Vigilen escales, monitoren els moviments dels veïns i quan detecten un pis buit entren en grup i amb ganes de provocar gresca, fins al punt d'atemorir la resta de veïns.

Fem ara un recull d'algunes de les denúncies que s'han fet públiques per les xarxes socials, i que La Marina ha pogut confirmar.

► Concentració veïnal en protesta per un grup d'ocupes acusats de delinqüents.

“Els veïns van insistir en diferenciar les famílies necessitades de les màfies organitzades”

5 de maig. La botiga Muebles Diseño y Decoración, al carrer Mare de Déu de Port, 321, troba les portes de cristall rebentades. La propietària explica que a les 9 del matí va descobrir que ho tenia tot trencat a la botiga. Es van emportar molts matalassos, diversos mobles, l'ordinador, el telèfon mòbil, una taula de centre, làmpades... per valor d'uns 8 mil euros. Hi ha coses que l'assegurança li ha pagat, però d'altres no. Va denunciar el fet als Mossos d'Esquadra. És la segona vegada que roben la seva bo-

tiga. La primera va ser ara fa quatre anys, que li van entrar per la instal·lació de l'aire condicionat.

14 de juny. La veïna Enyis Funez denuncia el furt d'un patinet en una fruiteria al Carrer Mare de Déu de Port i Minería. La botiga enregistra el fet a les càmeres de seguretat i en el vídeo s'aprecien dues dones que aprofiten un instant que el patinet queda aparcat mentre la propietària fa la

compra per emportar-se'l. El vídeo ha estat entregat a la Comissaria dels Mossos i de moment no s'ha pogut trobar les responsables, segons ha informat la denunciante. Assegura que hi ha d'altres veïns que també han estat víctimes de les mateixes persones. El patinet té un valor de 240 euros.

19 de juny. Una veïna del bloc 96 informa que dues dones ocupes del mateix bloc han estat arrestades amb mòbils i bosses robades quan intentaven entrar al pis i els veïns, en veure-les amb els objectes, van trucar els Mossos d'Esquadra que les van detenir.

22 de juny. La veïna Inma Zamorano denuncia el robatori de la caixa del seu local de rebosteria creativa Zas Cake, al carrer Mare de Déu de Port, 272. Explica que quan estava enfeïnada un home va fer malbé la porta i li va robar la caixa. Ella no va patir cap mal però "l'espant no m'ho treu ningú", assegura.

24 de juny. A la nit, un grup de veïns es va enfrontar a un altre d'ocupes del carrer Mare de Déu de Port, 96. Els veïns expliquen que un grup de fins a 8 persones han ocupat un pis durant el confinament, en la setmana del 20 de març. El pis és propietat de la immobiliària Investment Asset Management amb seu a Madrid i delegació a Barcelona.

En assabentar-se de l'ocupació, la immobiliària va presentar la denúncia per la via judicial al Jutjat de Primera Instància número 30 de Barcelona. Però el judici no s'ha arribat a celebrar.

Lavors els veïns ja especulaven amb el fet que el grup de delinqüents haurien demanat diners per marxar. Tot i això, s'ha confirmat que la pressió veïnal ha estat decisiva per resoldre una situació que s'havia tornat un veritable problema de convivència. ■

► Ve de la pàgina 3

Els bancs que fan fora la gent han vist com aquesta mateixa gent ocupa els bancs

Des de desembre de 2019, la família de Duvan es va quedar com a únics inquilins a l'entitat bancària. La resta, s'havien anat buscant la vida, sabent que tard o d'hora els arribaria l'ordre de desnonament.

«Yo les dije: “Márchense ustedes, que no tienen a quien velar. Yo me quedo con mi familia”».

De fet, el desallotjament estava previst pel 24 d'abril. Per a ells, la crisi sanitària ha estat una crisi salvadora, perquè el Govern espanyol, el 31 de març, va promulgar un decret llei pel qual se suspenen els alçaments durant sis mesos.

Igualment, el seu advocat d'ofici els prevé: «El desnonament arribarà tard o d'hora».

Duван treballa en la construcció.

Ha pogut regularitzar la seva situació. Ja té els beneïts papers.

«Vivir en estas condiciones a mí no me gusta. Aquí estamos en situación ilegal, sí, porque aquí no pagamos y mi idea no es robar al Estado. Yo quiero tener derecho a pagar, esta sería mi obligación. Por eso necesitamos un alquiler que pueda pagar», manifesta Duван.

Parla Erika: «Estamos tramitando un alquiler social. Estoy esperando respuesta. También estoy esperando el desalojo. Por ahora, la asistenta social nos ayuda, y en la parroquia de Port nos dan arroz, leche y aceite».

Els mobles de casa seva són recollits a les escombraries. La seva llar s'assembla a un dels decorats de la sèrie televisiva *Cuéntame cómo pasó*, dels setanta i vuitanta, i té la seva raó de ser: la gent gran ha anat morint i els seus pisets, en els quals van viure durant

cinquanta anys, passen a fills i néts, que no tenen cap pudor a desfer-se dels trastos vells.

Els trastos vells són els somnis d'una generació humil que va a pagar a terminis cadascun dels seus estimats utensilis.

Per això, els olis de cavalls que decoraven les sales d'estar a l'Espanya de la Transició, han estat trets de les escombraries per Duван i Erika i ara ocupen una de les parets on abans hi havia una prestatgeria amb fullets de «cases fixes amb hipoteques variables».

On la finestreta del caixer, una cuineta, adaptada per Duван.

«Me encontré unas tablas en la calle, y como trabajo en la construcción y tengo herramientas, la he hecho yo», s'enorgulleix. «Lo hemos ido apañando como hemos podido», s'esmerça Erika.

On les antigues finestretes dels dos caixers automàtics, una mena de tauletes. (En una altra entitat bancària ocupada del carrer Constitució, els buits deixats pels ATM -Automated Teller Machine- s'han transformat en finestrons.)

A la porta que dona al carrer, un cartell deslluït del sindicat CGT contra l'explotació.

On l'antiga oficina de director, l'habitació de matrimoni, amb el seu despertador.

On els arxius del banc, al pis inferior, una dutxa improvisada. I més a sota, les clavegueres.

«Cuando llueve esto se inunda.»

On la caixa forta..., qui sap. Mai la van poder obrir. «Caixa forta protegida amb dispositiu d'obertura retardada.»

«No creo que se dejen el dinero», riu Duван. ►

Jordi Fàbregas, cap de la comissaria de Mossos de Sants-Montjuïc:

“Per ser Mosso d’Esquadra sobretot cal aplicar el sentit comú”

|| Alejandra Sánchez / Y.L.A.

Quina ha estat l'experiència que ha tingut fins ara? On ha estat destinat?

Ja porto 26 anys al cos. Vaig entrar amb 23 anys i, després de 3 anys a l'Escola de Policia, vaig estar a l'Hospitalet un parell d'anys, després a Sant Feliu de Llobregat. A continuació van enviar-me a la Selva Interior, a Santa Coloma de Farners. Vaig tornar a Barcelona, a la divisió de transport i després a Sarrià-Sant Gervasi, per ara la meua penúltima comissaria. Com a inspector porto ja més de 10 anys. He recorregut bastant, sí, tot i que bàsicament he tocat comissaries.

Què impulsa a un noi de 23 anys a fer-se Mosso d'Esquadra?

La veritat és que quan jo em vaig presentar, la tasca dels Mossos era molt desconeguda. Després, quan ja portava 2 anys al cos, va començar a iniciar-se el desplegament. La meua intenció inicial era trobar una feina que vaig conèixer a través de coneguts que en parlaven. Jo mai m'havia plantejat ser policia, però per curiositat m'hi vaig presentar.

Amb aquesta trajectòria que vostè té, quins reptes ha identificat al Districte de Sants-Montjuïc?

Jo vaig arribar al Districte just abans de l'inici del confinament, per tant la manera de conèixer Sants-Montjuïc ha estat atípica. Però, puc dir que Sants em recorda molt a l'Hospitalet, en el sentit que és un Districte amb molta tipologia de delictes i, per tant, la idea és posar-hi una mica d'ordre. Tot i que durant els últims mesos la delinqüència ha baixat molt a causa del confinament, sí que és cert que tenim un percentatge bastant alt de robatoris violents i això crea una certa alarma social. A part, ens hem trobat amb un Districte que normalment rep molts turistes a punts calents com ara l'Estació de Sants, on hi ha molts furt. En aquest sentit, el problema és que els delinqüents són multireincidentes i, per tant, des dels Mossos estem treballant per a què se'ls consideri com a grups o bandes organitzades i així se'ls pugui detenir.

Parlem ara una mica de l'actualitat de barri, que ha estat marcada per la

► L'entrevista es va fer al programa Som 30mil de La MarinaFM, 102.5

manifestació arran del bloc 96 del carrer Mare de Déu de Port, on un grup de veïns acusen a un grup de persones d'haver-hi entrat d'ocupes i de delinquir al barri. Quina informació hi teniu?

Tot i que no puc entrar en els detalls de cap investigació, sí puc dir que no només a La Marina hi ha pisos ocupats per gent que es dedica a delinquir, sinó també a altres barris del Districte. Aquí tenim una doble problemàtica: d'una banda està l'ocupació que crea un procés judicial i d'altra la gent que està a dins. Aquesta gent es dedica a moltes tipologies de delictes diferents, però no ho estan fent específicament al barri, tot i que sí han comportat problemes de convivència.

....
El que sí que és arriscat són aquestes patrulles ciutadanes o concentracions que

últimament s'estan posant de moda perquè aquesta feina és la que ha de fer un policia professional. I, al final, les coses es poden girar contra els veïns i arribar a entrar en qüestions de racisme, per exemple, quan no estem parlant de gent de països diferents, sinó de delinqüents.

A vegades entre els veïns no s'entén el paper del cos de Mossos d'Esquadra en una situació d'ocupació d'habitatges.

Cal diferenciar-ne dues facetes: si és primera vivenda o no. La policia pot actuar si es tracta d'una primera vivenda. En aquest cas és una violació de domicili i es detindrà a les persones que l'hagin fet i se'ls presentarà davant de la justícia. És diferent de quan es té una propietat que pot ser un local, un pis en venda o en lloguer o un pis tancat. En aquest segon cas, sí que hem d'investigar qui són i què ha

passat, i necessitem també la denúncia d'un propietari i un testimoni que hagi vist als ocupes al domicili en qüestió. En aquest cas, tot i que és un delictes lleu i, per tant, no es deté a les persones, sí se les identifica i se les fa fora.

Hi ha confusió i una certa preocupació si en tornar de vacances els veïns poden trobar-se situacions d'ocupacions de vivendes?

Marxin de vacances tranquils! Si en tornar, algun veí es troba el seu habitatge ocupat, només cal trucar i denunciar-ho perquè nosaltres actuarem!

De tant en tant se sent el concepte de la policia de proximitat que durant un temps es va donar tanta publicitat com una nova forma de fer del cos. Quants Mossos estan dedicats a la proximitat al Districte de Sants-Montjuïc? Quina és la seva funció?

Al Districte, hi ha uns 25 efectius dedicats a la proximitat, comptant amb l'ORC (Oficina de Relació amb la Comunitat) i els Mossos de paisà, la funció dels quals efectius és bàsicament la de tenir contacte i preocupar-se de les problemàtiques de les persones, anar a mercats, comerços, etc. i informar a la Comissaria. En el fons, els agents de proximitat en són la veu i els ulls, de la Comissaria.

Els grups de proximitat són imprescindibles. És evident que des de fa uns 4 anys hem patit molt la falta d'efectius i, òbviament, hem hagut de destinar-los sovint a seguretat ciutadana. Però, jo crec que d'aquí a un parell d'anys es recuperarà molt aquesta funció de la policia de proximitat i encara se'n parlarà molt més.

Quines característiques ha de tenir una persona per aspirar a ser Mosso d'Esquadra i quines no?

Jo crec que bàsicament ha de ser una persona normal. Al final no busques un superpoli, supergran i superfort, sinó simplement algú que apliqui el sentit comú, educada i capaç d'entendre els problemes de la gent. El que sí que s'ha de tenir és cert filtre i no anar-te a casa amb els problemes que has vist en el teu dia a dia. Per contra, el que no pot ser una persona que aspiri a dedicar-se a Mosso és impulsiva, violenta, racista, homòfoba... Això ja no seria una persona normal. ■

A Duvan i Erika els agradaria viure al barri, és molt tranquil i té de tot.

Comparat amb Colòmbia, estan millor, tot i la situació d'«emergència habitacional».

Durant el confinament han estat tancats al banc, com en un atracament permanent que fos rodat pel cineasta Luis García Berlanga.

La paradoxa és evident:

Els bancs que fan fora la gent han vist com aquesta mateixa gent ocupa els bancs.

El banquer Isidre Fainé ("la Caixa") critica la decisió del Banc Central Europeu de suspendre el repartiment de dividendes mentre duri l'alerta sanitària. Si no hi ha repartiment de milions d'euros, no hi ha enriquiment ràpid.

Una cosa que no entén Kevin, que, amb any i mig, només pensa en tocar, trencar,

experimentar. No sap el que és la cobdícia. Es contenta amb una galeta.

Kevin, l'únic nen nascut a un banc, corre pels espais en què abans es concedien préstecs i es canviava moneda.

El poema *Palabras para Julia* continua així:

Yo sé muy bien que te dirán / que la vida no tiene objeto / que es un asunto desgraciado.

I acaba així:

Entonces siempre acuérdate / de lo que un día yo escribí / pensando en ti como ahora pienso. ■